

Áldás, békesség!

A Pomáz-Csobánkai Református Társegyházközség lapja

I. évfolyam 1. szám

2012. január-február

„... és azért halt meg mindenkiért, hogy a kik élnek, ezután ne magoknak éljenek, hanem annak, a ki érettök meghalt és feltámasztott.” (2Kor 5,15)

„... és azért halt meg mindenkiért, hogy a kik élnek, ezután ne magoknak éljenek, hanem annak, a ki érettök meghalt és feltámasztott.” (2Kor 5,15)

Üdvözet az Olvasónak!

Áldás, Békesség! – köszöntjük egymást mi reformátusok az utcán, a boltban, iskolában vagy a templomban. Áldás Békesség! – köszöntjük most olvasóinkat új gyülekezeti újságunk első számában.

Régi vágyunk, hogy minden reformátushoz eljussunk, minden reformátussal beszéljünk, magunkról hírt adjunk, testvéreinkről hírt kapjunk.

Sokan, sokszor kérdezik:

– hogyan csatlakozhatnak gyülekezetünkhöz?

– milyen alkalmakat szervezünk?

– kik a gyülekezet vezetői, szolgálói?

– kihez fordulhatok kérdéseimmel, nehézségeimmel?

Sokan, sokszor panaszkodják:

– nem tudták, hogy jótékonyági hangversenyünk bevételeivel rászoruló családokat támogattunk fával, élelmiszerekkel.

– nem tudták, hogy hangversenyeket, kulturális előadói esteket szervezünk.

– nem tudták, hogy gyermekeink és ifjaink havonta közösen barkácsolhatnak, kirándulhatnak.

– nem tudták, hogy hitmélyítő hetekre járunk.

Településünkön több százán/ezren élünk együtt reformátusok, mégsem ismerjük igazán egymást. Csodálkozunk, hogy lelketlenülé válnak a legmeghittebb kapcsolatok is, és lelketlenülé válik a társadalom, az emberi együttélés.

Régi vágyunk, hogy legalább kéthavonként egy kis újsággal minden reformátust megszólíthassunk. Most tapasztaljuk, hogy milyen rövid is e néhány oldal. E számban örömeinket olvasóinkkal megosztva – megsokszorozzuk, gondjainkat, kéréseinket pedig megosztjuk!

Kérjük, újságunkat olyan szeretettel olvassák, amilyen szeretettel készítettük! Észrevételeiket, kéréseiket, írásait pedig szeretettel várjuk! Ne feledjék – Áldás, Békesség!

Nyilas Zoltán lelkipásztor

Tartalom

1 – Üdvözet az olvasónak

2 – SZÓL AZ IGE

„Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várunk?”
Nyilas Zoltán lelkipásztor igehirdetése

– PORTRÉ

A szeretet lantosa Soós László lelkipásztor a szoltárokról, a csodákról és vezérlő csillagáról

5 – PRESBITERI SZOLGÁLAT

Presbiterek összejárva
Presbiteri hétvége Albertirsán

6 – A Magyar Belmisszióról

Van még számadra is bocsánat
Csendeshét a Magyar Belmisszió biatorbágyi misszióközpontjában
Milyen a hűséges szolgáló?

7 – Ökumenikus imahét volt Pomázon

A gyógyító böjt
A bűnbánat, mint orvosság

8 – GYÜLEKEZETI ÉLET

Gazdálkodásunkról
Pénzügyi beszámoló a 2011. évről, 2012. évi terveink
A király keresése
Gyermekkarácsony Csobánkán

9 – Beérett a gyümölcs

Interjú Für Anikóval
A vezető és az imádság
Isten személyre szóló üzenete egy bibliaórai szolgálaton keresztül

10 – Sebestényné Jáger Orsolya versei

RÉGI HISTÓRIÁK
Mares Móric naplójából

11 – KULTÚRA Ádány Lajos szoborkertje

12 – „Zendülj lelkem énekszóval”

Zenés áhitat a pomázi református templomban

13 – Gyermekdelután a KIE-házban

A Psalmus Kórus szolgálata a katolikus templomban
ANNO

14 – Miben higgyünk?

15 – Baba-mama kör a pomázi Gyülekezeti Házban

16 – NÁLUNK KERESZTELTÉK
NAPLÓ

„Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?” (Máté evangéliuma 11,3)

„Vannak időszakok sok vagy kevés, hosszú vagy rövid, amikor Isten távolinak tűnik, amikor az ember nem érzi Isten jelenlétét az életében, és minden komolyan megkérdőjeleződik, amit keresztyénként hisz.” Ezek megpróbáló időszakok az ember számára. Isten minden embert a bizonytalanságtól a hitig, a kételkedéstől az ámulatig szeretne elvezetni.

Keresztelő János szavában kételkedés és bizonytalanság van, ezért a fenti kérdéssel küldi két követét a fogságból Jézushoz. Ezen egy kissé csodálkozhatunk, hiszen János nemegyszer mutatott rá Jézusra: ő a megígért Messiás, ő Isten Báránya, ő tüzelt keresztel. A Bibliából úgy ismertük eddig ezt a Jánost, mint aki tudta, hogy kinek készíti az utat. Egész élete, igehirdetése a jövendő Krisztusra nézett, s a meggyőződés hitté erősödött. Honnan most a bizonytalankodó, majdnem kételkedő kérdés?

Talán nem közömbös, hogy ez a fogoly János ajkáról hangzik el. Isten útkészítői a személyes életük mélypontjaiból nem látják sem a megváltó Jézus Krisztust, sem a maguk szolgálatának az értelmét. Mintha a történet által a ma emberének keserűségét hallanánk: váltság helyett válság. Hol van Isten? – teszi fel a kérdést a felesége után könnyező férfi? Mit ér az életem, ha nem kapom vissza őt?

Olyan világban élünk, amely rászorult a megváltásra. Elméletileg tudjuk, hogy Jézus Krisztus megváltott, de a tapasztalat nem ezt mutatja. Nem abban kételkedünk, hogy Jézus eljött a világra, de személyes nyomorúságunk, prédikációnk ered-

ménytelensége, az, hogy bűnöm nem hagyott el végleg, bennünk is kérdésessé teszi Jézus megváltói munkáját.

Amiképpen Jézus nem rója meg Jánost ezért a kérdésért, nekünk sem kell szégyenkeznünk, hogy vannak kérdéseink, hiszen ezek nem hitelenségek bizonyítják. Keresztelő János azért kérdez, hogy megbizonyosodjék, s nekünk sincs nagyobb vágyunk, mint hogy eloszoljanak a kételyeink, hogy olyan választ kapjunk Istentől, amely megnyugtató és eljuttat a hitre.

János így kérdez, Jézus pedig ezért válaszol. Ő visszautasítja a farizeusok kísértő, kötekedő kérdéseit, de amikor valaki hitre akar jutni, akkor Jézus felel. Meggyőző, valósággal küzd, hogy megnyerjen valakit, hogy a kételyt legyőzze, a bizonytalanságot megszüntesse.

A „te vagy az Eljövendő...?” – kérdésre az lenne a természetes felelet: én vagyok – de ez elméleti válasz lenne, nem győzne meg, talán még növelné a kételyeket, hiszen akárki elmondhatja magáról, hogy ő az, akit vártak. Az elméleti válasz helyett Jézus a tények felé mutat: a vakok látnak és a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak és a süketek hallanak, a halottak feltámadnak és a szegényeknek az evangélium hirdettetik. Másol, különösen a János evangéliumában, Jézus magára vonatkoztatja ezeket a tényeket: a vakok látnak – „én vagyok a világ világossága”; halottak feltámadnak – „én vagyok a feltámadás és az élet”; a betegek meggyógyulnak „én vagyok a jó pásztor”, eljöttem, hogy bekötözsem a megtört szívűeket, eljöttem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem. Sokszor prédikációra van szükségünk, mert ez juttat el a hitre, mások meg arra, hogy kinyissuk a szemünket és meglássuk történelmünknek, személyes sorsunknak, környezetünknek csodáit.

Jézus boldognak nevezi azokat, akik benne nem botránkoznak meg. Maga a szó azt jelenti: megbot-

lani és elesni. Keresztelő János maga, az ő tanítványai, a Jézuséi, az őt hallgatók és követői elindultak egy úton, amely a hitelenségtől a hitig tart. Kell-e azt bizonyítanom, hogy a mostani igehallgatók, olvasók is ezen az úton vannak?

Egy irányba haladva, meg lehet botlani és el lehet esni, azaz meg lehet botránkozni. Jánost és a zsidókat is az botránkoztathatta meg, hogy nem azt a Messiást kapták, akit vártak. Azt hiszem, a kérdésben: „te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várunk?” – nemcsak bizonytalanság van, hanem valamelyes csalódás is, és ez már közel visz a megbotránkozáshoz. Nem gyógyult meg minden beteg, nem irtotta ki Jézus a hitelenekeket, nem láthatók a katasztrófajelek. Ezen az úton, János váradalmának útján Jézus valóban botránkyó, de a két tanítvány által küldött üzenet Jánost egy másik úton akarja elindítani.

Ezen is ott van Jézus, kihagyja az ézsaiási próféciából a „bosszúállás napját” (Ézs 61,2), nem ijesztő csodajeleket tesz, hanem gyógyít. Elsősorban nem ítéletet helyez kilátásba, hanem a szegényeknek az evangéliumot hirdeti.

Mi bizonyosságra törekvő, hitre jutni akaró tanítványok vagyunk, s mint ilyenek tesszük fel kérdéseinket Jézusnak. S Isten minket is a meggyőződés felé azon az úton akar eljuttatni a hitre, amelyiken ez a Jézus Krisztus van. A Szentírásban éppen ezért a botránkozás ellentéte a hit.

Mit kell hinnünk? Azt, hogy az eljött Jézus a világ Megváltója, azt, hogy csodajelei ma is jelen vannak világunkban. Azt, hogy Isten országának boldogsága már ott megvan, ahol nem botránkoznak meg, tehát hisznek. Így: a hit maga boldogság. Mindannyian érezhetjük, hogy a bizonytalanság, a kételkedés boldogtalanságot jelent. A hit többete viszont boldogság. Ajándékozzon meg minket Isten Jézusban a hitre jutottak boldogságával. Ámen.

Nyilas Zoltán lelkipásztor

PORTRÉ

Soós László a zsoltárokról, a csodákról és vezérlő csillagáról

A SZERETET LANTOSA

Mindennapi tapasztalatunk, hogy azt tekintjük hiteles embernek, aki nemcsak szavaival, írásaival, hanem életével, élete minden megnyilvánulásával is igazolja, hogy a gondolat és a tett benne egy és azonos. Az élet, mint egész számít, ha tehát valaki egész életművével igazolja, hogy élete hazugságmentes, tehát hiteles, példaképpé válik, akit követni lehet és kell. Soós László nagytiszteletű úr ilyen hiteles ember. Aki elolvassa írásait, talán azt gondolhatja, mindenütt az ellenkező oldalon áll,

lázadó típus, akinek mindenről „más” a véleménye. Ez azonban csak a látástól, a világosságtól való félelmünk miatt lehet. Ő mindig azonos oldalon áll, a teremtő Isten oldalán. Jézus Krisztus oldalán. Ezért hiteles. Mert hiteles élet csak egy van: az evangéliumi. A szeretetben élés a jó akarása, cselekvése és követése, ilyen tiszta lélekből születnek Soós László gondolatai is.

– Amikor a versíró a viszontagságos élet egy mozzanatát felemeli egy magasabb szintre, amivel már az emberi sorsot jeleníti meg, az a költészet. Ezért egyik legkedvesebb versem a Nagytiszteletű Úrtól az „Utolsó falat kenyér”, amit a „Le ne tedd a lantot!” című verskötetében olvastam. Ez azért tetszik különösen, mert igen kifejezően szól egy olyan élethelyzetről, amely a háborús időszakban, az ostrom időszakában a mindennapok részeként jeleníti meg az emberi szenvedést. Mondhatnám, hogy – kenyér híján – tálacán kínálta magát a téma.

– Valóban. Amikor az ostrom idején már csak egy helyen, a Petneházi utcai kenyérgyárban lehetett jegyre kukoricakenyert kapni, összeszedtem a kenyérfegyeket, és a pincéből, ahol meghúztuk magunkat, elindultam kenyérért. Már az is kalandos volt, ahogy eljutottam a kenyérgyárhoz, de sikerült épségben odaérnem. Beálltam a hosszú sorba, ahol kettesével álltak az emberek. Már csak fél méterre voltunk a bejáratától, amikor meghallottuk fölülről egy „kávédaráló” közeledtét. Amint a Rata fölénk ért, megszólalt a géppuska, és végigvarrta mellettünk a járdaszegélyt. Egy lövedék a vállamat súrolva csapódott az aszfaltba. Amikor elment, halottak között bukdácsolva kezdtem hazabotorkálni, persze kenyér nélkül. Az utcasarkon egy légiakna csapódott be, egy férfi hátából egy fél méteres aknaszilánk állt ki. Ezzel a szörnyű képpel mentem „haza”, a pincébe, üres hátzissákkal. Leírhatatlan volt a csalódás, amit okoztam az ott lévőeknek. Így másnap ismét elmentem, de most már sikerrel jártam, két hátzissákkal hoztam kukoricakenyert. Mindenki evett belőlük, engem kivéve, én nem ettem egy falatot sem. Ilyen idők voltak.

– Honnan a versírásis szenvedély, milyen indítástól kezdett verseket írni?

– Az angol tanárunk indíttatására. Feladatul kaptuk, hogy a „The Evenings Bells” (Estharangok) című verset fordítsuk le, aki jól lefordítja, jelest kap. A következő „indíttatás” alapján születtek a szerelmes versek, majd megtérésem után a vallásos versek. Ezek maradtak meg. Később már nem nagyon maradt időm erre, illetve a szolgálati időm alatt írt verseim nagy része elveszett a sok hurcolkodás, költőzködés miatt. Írtam dalszövegeket is, de ezek is elvesztek. Akkor kezdtem újra írni, amikor Szenczi Molnár Albert zoltárfordításának 400. éves évfordulója volt, 2007-ben. Gondoltam, hogy a Szenczi évfordulóra lefordítom a zoltárokat, eredeti héberből. Ennek nemcsak az a nehézsége, hogy egy idegen nyelvből kell lefordítani magyarra, hanem hogy ismerni kell annak a kortörténetnek a kifejezéseit, ismerni kell annak a vallási közegnek a szakkifejezéseit, és persze ismerni kell az eredeti nyelvet is. A Bibliát, és benne a zoltárokat megírták először is héberül, aztán lefordították görögre, de a Septuaginta egy nem túl sikeres fordítás. Aztán lefordították latinra, a Vulgata ma is a katolikus egyház szent szövege, abból fordított mindenki. Franciára például Marót Kelemen, majd művének folytatásaként Béza Tódor. Szenczi Molnár Albert azonban nem tudott jól franciául, ezért Lobwasser Ambrus német szövegéből fordított, gyakran felülmúlva a német szöveget. Az eredeti héberből zoltárfordítás tehát nem készült mindeddig.

Így kezdtem bele a zoltárfordításba. Azokat fordítottam le, amelyeket istentiszteleteken álta-

Soós László: AZ UTOLSÓ FALAT KENYÉR

Pedig beosztottam. Pedig félretettem.
Reggel, délbén, este kis falatot ettem.
Maradnia kell még mára és holnapra
Hiszen háború van, ki van adagolva.
De aztán sokáig ahogy kerülgettem,
Addig biztatott, hogy jer, egyél, egyél,
Ma az utolsó kis falatot megettem,
És holnapra már nem maradt kenyér.

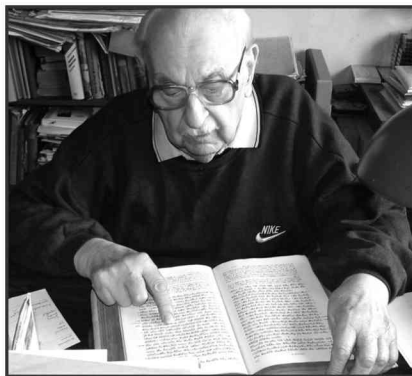
Hideg is volt, fáztam. Nem tehetek róla.
Mégvártam, míg a ház elmegy nyugovóra,
És amikor csendben már elaludt minden,
Mondtam, egy kicsit még megeszem, de mind nem.
Maradnia kell egy falatnak holnapra,
De az éhes gyomor csak tovább beszél:
Túlcsúszósan kicsi egy ember adagja,
És holnapra már nem maradt kenyér.

Egy ideig némán, gondolkozva vártam,
Egyre jobban fázva a vékony kabátban,
Mert befűtve még nincs, hisz lesz hidegebb is,
Akkorra kell hagyni a fát is, szemet is.
A vékony kabátban hideg van, elkelne
Hogy gyorsabban járna eremben a vér.
Enni kellene, hogy a hideg ne lelne,
És holnapra már nem maradt kenyér.

Szép kerek kenyérvég a holnap adag,
Reggeli s ebéd lett volna, ha megmarad.
Szép kerek kenyér. Két éhes szem rátapad.
Van egy kis hús hozzá. Jó ízű a falat.
Mi lesz a reggeli? Akkor nem kelek fel,
S valahol elsírom, ha itt lesz a dél:
Tegnap az utolsó falatot megettem.
Nem tehetek róla, nem maradt kenyér.

Rákospalota, 1944

lában nem énekelünk, vagy hiányosak. Tudni kell, hogy a zoltárok versszerkezete nagyon nehéz. Egy szakaszon belül is váltakoznak különböző ölelkező rímpárok, alig van két sor, amelyek egyforma hosszúságú lenne. A munkát Isten segítségével elvégeztem, huszonnégy zoltár kivételével, melyek Szenczi Molnár Albert legismertebb énekei.

– Említette Nagytiszteletű Úr, hogy fiatalkorára esett megtérése is. A megtérés újjászületés, az Istennel való közösség születése. Hogyan történt?

– A megtérésem az iskolában történt. Egy-szer Dr. Soos Géza evangelizált Halason, egy délutáni istentiszteleten, akkor érintett meg az Ige. „Mert

az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű” (Máté 11,30), ez az ige szólt hozzám akkor, ez a vezércsillagom a mai napig is. Ezen a délután fordult meg minden. Olvasni kezdtem a Bibliát, kezdtem bejárni a Soli Deo Gloria diákszövetség óráira (ennek a szervezője és elnöke volt Soos Géza), később volt egy hetes evangelizáció a gimnáziumban, amely arra készítetett, hogy a teológia felé irányítsam a lépteimet. A háború alatt elvégeztem a teológiát, egyidejűleg pedig a katolikus Pázmány Péter Egyetemet is (olyan tanáraink voltak ott, mint Prohászka Ottokár).

Az Úr Jézus Krisztus aztán egész életemben velem volt, mindig tudtam, hogy nem vagyok egyedül. Ő vezetett, és tudom, hogy ő vezet most is. Ő nemcsak Bartimeust gyógyította meg és a leprásokat, hanem engem is. Tizenöt éves koromban csodálatos módon felgyógyultam egy halálos betegségemből, Jézus hozott vissza a halálból. Az orvos eljött reggel, hogy az utolsó óráimban velem legyen. Azzal jött, hogy Hédi ke (egy másik beteg kislány) meghalt. Édesanyám kapott egy levelet egy tanyai templomtól, amelynek a felépítésére sok pénzt adott, kérték, hogy a nevét egy márványtáblára felvéshessék. Azt válaszolta vissza, hogy ne legyen márványtábla, imádkozzának inkább haldokló fiáért. 43 fokos lázban feküdtem. Mégis – egyszer csak felültem az ágyban, meggyógyultam.

Égész életemet végigkísérték a csodák. A bal esetem után a lábamat is megmentette, végül nem kellett amputálni, pedig már a műtétre is előkészítettek. Jézus mutatta az utat, ő adott mindig tanácsot nekem. Nem szabad elengedni a kezét, ez életem legfőbb tanulsága. Életem története mutatja, hogy végig ő vezetett.

– Mit jelentenek életünkben a csodák? És mit jelentettek a Biblia korában?

– A csoda az, hogy valami akkor és ott történik, amikor annak döntő jelentősége van. Nem feltétlenül kell megtörni a természet rendjét. Csoda az is, ha akkor és ott történik valami természetes dolog, de éppen akkor és éppen ott.

– Ezen azt kell érteni, hogy a csodához nem kell feltétlenül az anyagi világnak összeköttetés-be kerülnie az azon túli világgal?

– Az is összeköttetés, ha Isten vezet bennünket, de a csodának nem kell természetfeletlinek lennie. Az egyiptomi tízcsapás sem volt csoda. A csoda az volt, hogy ott és akkor történt egymás után minden, amikor Mózes ki akarta vezetni a zsidó népet Egyiptomból. Ponorí Thewrekw Aurél fiatal csillagász doktorálni akart. Kiszámította az egyes bibliai eseményeknek, jelenségeknek csillagászati összefüggéseit. Például az egyiptomi sötétség, a gólgotai sötétség, vagy a betlehemi csillag feltűnésének időpontjait. Ezt megírta egy disszertációban, de visszadobták azzal, hogy „mesékből nem lehet doktorálni”. Én kapcsolatba kerültem vele, rendszeresen jártam fel hozzá a csillagvizsgálóba, együtt is végeztünk számításokat, és ellenőriztük Kepler vizsgálati eredményeit is. Megbeszélte, hogy mivel frását nem közölte a kommunista rendszer, egyházi tanulmányként majd én megjelentetem. Így 1956. márciusában megjelent a Református Egyház című hivatalos lapban. Pontosan kiszámítottuk Ponorival, hogy a betlehemi csillag Krisztus előtt 7. március 10-én, hajnali fél 6-kor tűnt fel Babilon egén. Ez a Jupiter és a Szaturnusz

SOÓS LÁSZLÓ református lelkipásztor, országgyűlési szakfőtanácsos, jegyzőkönyvvezető, tanár, műfordító, orgonista. Ezek a titulusok kerültek feltüntetésre „Kalandjaim” című több kötetes önéletrajzi írásán. Ez sem kevés, de még sokoldalúbb életutat ismerhetünk meg, ha beleolvassuk a kis történetek sokaságát tartalmazó műbe. Soós László nagytiszteletű úr 1924-ben született Hatvanban. A kiskunhalasi református gimnáziumban végezte középiskolai tanulmányait, már ekkor komoly eredményeket ért el gyors- és gépirásban. Ezt követően elvégezte a budapesti Református Teológiai Akadémiát és a Pázmány Péter Tudományegyetemet. Még teológus volt, amikor a háború alatt Rákospalotán segédlelkészi szolgálatot végzett, e mellett ideiglenesen Pasarétre volt kirendelve helyettes lelkésznek. 1946-ban Rákosszentmihályra, majd Soltvadkertre és Nagykőrösre került Krisztus szolgálatában. 1954-ben szentelték lelkésszé, ezt követően lelkipásztori kinevezést kapott Nagylókra. A kis dunántúli falu gyülekezetének lett a lelkipásztora. Templomot és parókiát épített itt, 1964-ben azonban az akkori egyházi politikai küzdelmek áldozataként ellehetetlenült lelkészi szolgálata, és világi pályára lépett, de egyházi szolgálatban maradt, titokban hirdette az igét, orgonált templomokban, mindenhová ment, ahova hívták. 1967-ben közúti balesetet szenvedett, súlyos lábsérülése következményeit egész életén keresztül viseli. „Civilben” műszaki fordítóként dolgozott a Kohó- és Gépipari Minisztérium műszaki fordítóirodáján, majd tanárként működött 1979-ig, amikor a Zsinati Iroda külügyi osztályára került, mint angol, német, orosz, görög, holland és eszperantó nyelveken gépiró és fordító. 1989-ben nyugdíjba vonult, és nyugdíjasként dolgozott a Parlamentben gyorsíróként, 1996-ban pedig megalapította a Parlament gyorsíró irodáját, melynek vezetője lett. A Magyar Gyorsírók és Gépirók Országos Szövetsége csapatával Weimarban, a legrangosabb gyorsíró versenyen első helyezést ért el. Évtizedeken keresztül végzett szolgálatot a skót misszióban, bibliakört is vezetett 1982-től húsz éven át. Eredeti héberül lefordította a zsoltárokat, de legnagyobb vállalkozása az volt, amikor 2009-ben elkészítette a Biblia verses fordítását. A mű teljes terjedelmében megtalálható az interneten, a http://www.bibliaeve.hu/kultura/verses_bf.pdf honlapcím alatt. A nagytiszteletű úr 88 éves, Budakalászon él feleségével. Ma is aktív munkát végez, legfőbb célja az eredeti héber bibliai szövegek élő magyar nyelven történő közkinccsé tétele.

szokásos együttállása volt, amelyhez a Mars is csatlakozott, így különösen erős fénye volt. Ez vezette a bölcseket, akiknek szeme előtt háromszor tűnt fel: először Babilon egén, hajnalban, másodszor júniusban, amikor a karaván a járhatatlan sivatagot elkerülve az Eufrátesz völgyében északnak tartott, mutatva az utat, harmadszor pedig novemberben, amikor már Jeruzsálem felé haladtak. Harmadszor is feltűnt tehát, és Betlehem felé mutatott, elvezetve őket Jézushoz. Akkor, vagy előtte pár nappal kellett születnie Jézusnak.

– Nagy Heródes Krisztus előtt 4-ben halt meg, nyilván előtte kellett születnie Jézusnak. De nemcsak Krisztus születésének időpontja, hanem születésének helye is vitatott...

– Különböző téves elképzelések nyomán, melyeket főleg a művészetek ábrázolásai rögzítettek hagyományá, az terjedt el, hogy Jézus istállóban született. Erről azonban szó sincs a Bibliában. Egy barlanglakásnak előkelő „asszonyok szobájában” született, oda fogadták be a családot. Az akkori keleti vendégjog ismerete alapján kizárt minden más állítás. Betlehem másik felébe, az előkelő negyedebe igyekeztek, de nem jutottak odáig, mert Mária-nál szülési fájdalmak kezdődtek. Bekopogtatták a karavánszerájba, de nem volt hely. Nem küldték el őket, hanem elvezették olyan családhoz, amelyikről tudták, hogy náluk van hely. Egy nagyobb barlanglakásba. Volt itt egy belső szoba, az „asszonyok szobája”, a legtemperáltabb szoba, ahol a szüléseket levezették. Egy-két birkát tartottak ott, hogy állandó hőmérséklet legyen benne. A birkákat kifejezetten termosztátként használták. Ezeknek a birkáknak egy kis szénatárolót létesítettek. A félreértés onnét származik, hogy ezt a szénatárolót Luther jászolnak fordította, mert ahol Luther élt, ott jászolból ettek a juhok. Jézus tehát nem istállóban született, ez elképzelhetetlen volt az akkori vendégjog szokásai szerint.

Egyébként a vendégjoggal nem lehetett visszatérni, a vendég köteles volt továbbmenni, amint

tehetett. Amikor tehát Mária már fel tudott kelni, elindultak eredeti úticéljuk felé, Zakariás palotájába. Ott időztek, és a bölcsek is ott találták meg Jézust. A Biblia szerint a csillagot a ház felett látták meg. Az előkelő zsidó negyed egy kis dombon van, előtte egy kis völgyben megy az út. Ha felnézünk, a házak sziluettjét lehet látni, a csillag így egy ház fölött volt látható, nevezetesen Zakariás pap háza fölött.

– Zakariás fia Keresztelő János volt, aki hirdette a Megváltó eljövételét, a Bibliából erről mindenkinek először János evangéliumának sokat idézett sorai jutnak eszébe: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (3,16) És mindjárt ezt követően János első levelének három szava: „Az Isten szeretet” (4,16). Isten szereti az embert. De az ember szeret-e az Isten, vagy csak jutalmat, üdvösséget remél?

– Az ember üdvösséget csak kegyelem által nyerhet, de a hívő ember számíthat a könyörületére. Isten nemcsak azzal fejezi ki a szeretetét, hogy üdvösséget ígér, hanem hogy kegyelmet ad az embernek. A kegyelem Isten megbocsátó szeretete, mely az örökkévalóságba hív. A Biblia verses fordításában, Zakariás énekében így írtam ezt meg:

„Azoknak világít, akik a sötétben
Laknak, a halálnak komor árnyékában.
Oda vezet minket, ahol majd békében
Vele lakozhatunk az örök hazában.”

Az ember ugyanakkor csak a szeretet gyakorlásával, a tízparancsolat két kőtáblájának a gyakorlásával, egyrészt Isten dicsőítésével, másrészt embertársai szeretetével nyerhet üdvösséget. Az Urat és embertársainkat egyaránt szolgálunk kell.

– Hogyan kell az embernek a szeretetet gyakorolnia? Sokszor úgy tűnik, mintha az ember a gonosz hatalmában állna...

– Nekünk embereknek gyenge az erőnk, ezért kell fogunk Krisztus kezét állandóan itt a földi életünkben. Csak Krisztus tudja legyőzni a kísértőt, ő győzte le a pusztában is. Csak a Szentlélek vezetésével élhetünk teljes életet, csak a Lélek világosít meg, ő vezeti gondolatainkat is. A megvilágosító Szentlélek nélkül félrecsúszik a gondolatunk. Krisztus a gonosz munkájának eredményeit gyógyítja. Van fülünk a hallásra, és szemünk a látásra, oda kell figyelünk Isten szavára, és észre kell vennünk munkálkodását magunkban.

– Az irgalmas samaritánus segített ellenségének, az összevert és út szélén hagyott zsidó embernek. Az ellenség szeretete szép gondolat, de a mindennapi életünkben még a felebarátunk iránti szeretet gyakorlásában sem követjük Jézus tanítását...

– Kevesen gyűlöltek annyira egymást, mint a zsidók és a samaritánusok. A példázatban az irgalmas samaritánus mégis segített a zsidónak. A tanítás tehát egyszerű: az ellenséget is segíteni kell. A samáriaiak egyszer Jézust nem fogadták be a falujukba. A tanítványok kérték Jézustól, hogy büntesse meg ezért őket, küldjön tüzet az égből rájuk. Jézus elutasította ezt, mert Jézus soha nem gyűlölt.

Jézus az elveszettekért jött. Nem tudom, hallottál-e a „Foglyok anyala” című könyvről. Wrede Matild finn bárónőről szó, aki húsz éves korában rablógyilkosok közé ment a börtönbe, közöttük hirdette az Igét, ahol szolgálata nyomán csodálatos megtérések történtek. Őket is szeretni kell tehát, a bűnösöket. Ott vannak továbbá a csodálatos börtönlelkészek, volt, hogy a bűnösökből misszionáriusok lettek. Az ellenség szeretetét gyakorolták a keresztények az üldöztetések idején, gyakorolták a börtönökben, a foglyotáborokban. Minél elesettebb az ember, annál nagyobb szeretetet kell tanúsítani iránta, mert rászorul. Mindenkit szeretni kell.

Puskás Attila

PRESBITEREK ÖSSZEZÁRVA

Presbiteri hétvége Albertirsán (2012. január 13-15.)

Második alkalommal szervezte meg pomázi szolgálatba lépése óta a presbiteri csendes hétvégét Nyilas Zoltán lelkipásztorunk. Január második hétvégéjén, pénteken este érkezünk meg Albertirsára, ahol az evangélikus gyülekezet Jó Pásztor vendégházában kaptunk elhelyezést. A három-személyes, jó meleg szobák elfoglalása után az otthonról hozott hazait fogyasztva esti kötetlen beszélgetést folytattunk.

A hét új, frissen választott, január elseje óta szolgálatba lépett presbiter részvétele jó alkalom volt egymás megismerésére. A rendes presbiteri gyűlések a napirendi pontok megtárgyalására szorítkoznak, olykor a tervezett időtartamot többszörösen túllépve. Így ezeken kevés módunk van beszélgetni egymással. A napi programokon, a tiszteletes úron kívül Mazaray Sándor, Osváth Zsolt és Kerekes Balázs testvérek tartottak rövid áhítatot. Nagy örömmel fogadtak bennünket az evangélikus egyház öregek otthonában, ahol az idős gondozottaknak eseményt jelentett, amikor csoportunk étkezésekre megjelent náluk, amit személyes beszélgetésekkel tettünk még emlékeztetésebbé.

Témáink voltak pénteken-szombaton: Milyennek látom a gyülekezetet? Mi hogyan működik? Gyermekek és ifjúsági munka a gyülekezetben, konfirmáció, misszió-küldetés a presbiter életében. A második napon a bizottságok (pénzügyi, missziói, zenei, építési, kommunikációs, temetői és diakóniai) megalakítására került sor. Ezután a jelenlévő tagok röviden munkatervet állítottak össze a 2012.

évre. Ezután Ceglédre mentünk kisbuszunkkal, ahol rövid séta után a református templomban tettünk látogatást, amely mintegy tízszer akkora, mint a miénk. A helyi lelkész mesélt nekünk, sok érdekes részletet tudtunk meg a templom történetéről. Itt a padokat csak részben fűtik, és a téli időszakban az imateremben tartják az alkalmakat, igaz az körülbelül négyszáz személyes. Az egyházi nevezetességek után a Kossuth-múzeumot néztük meg, ahol dokumentumok mellett személyes relikviákat láthattunk.

Vasárnap délelőtt Uhlerkovichné Perge Tímea nagytiszteletű asszony szolgálatát hallgattuk az albertirsai református imaházban, ahol téli időszakban tartják az istentiszteleteket. Kis csoportunk megtöltötte az imaházat, és meglepetésként a helyi gyülekezeti kórus rögtönzött előadást tartva énekelt nekünk. Délután az ez évi első hivatalos presbiteri gyűlésre került sor, ahol a zárszámadás, a költségvetés, az aktuális szolgáltatási árak és a jótékonyági hangverseny szerepelt a napirenden.

A reggeli áhítat előtt

Fontos kérdéseket vitattunk meg

A délutánt és a hétvége programját Eperjes Károly rövid filmrészletének megtekintésével zártuk, majd a mindig pontos, fegyelmezett, már összeszokott, összehangolódott és épülni kész csoportunk hazaindult, és Isten segítségével a terv szerinti időben hazaért.

Hálát adunk az Úrnak gondviselő szeretetéért!

Erdélyi Sándor

A presbiter fogalma a Második Helvét Hitvallásban

„A presbiterek idősebb emberek és mintegy tanácsosai és atyjai a gyülekezetnek, és azt egészséges tanácsokkal vezetik (MHH 18,7).”

Presbiterek névsora

Benedek Ferenc	Gondnok
Czender Mihály	Presbiter
Görbe Ferenc	Presbiter
Halász Árpád	Presbiter
Kerekes Balázs	Presbiter
Szász Ferenc	Presbiter
Benkó Tamás	Pótpresbiter
Bíró István	Presbiter
Blaskó Mihály	Presbiter
Bodó Lajos	Pótpresbiter
Cseri István	Presbiter
Demeter Levente	Tiszteletbeli presbiter
Demeter Miklós	Presbiter
Erdélyi Sándor	Presbiter
Gombos Lajos	Presbiter
Istenes László	Presbiter
Izsó Mihály	Presbiter
Kulin Gábor	Tiszteletbeli presbiter
Malmos Attila	Presbiter
Mazaray Sándor	Pótpresbiter
Nagy Attila	Presbiter
Nagy Géza	Tiszteletbeli presbiter
Dr. Nagy István Péter	Presbiter
Osváth Zsolt	Presbiter
Dr. Puskás Attila	Presbiter
Dr. Regius Ferenc	Tiszteletbeli gondnok
Sántha János	Presbiter
Suhajda József	Presbiter
Takács László	Főgondnok

A presbitérium Cegléden

A Magyar Belmisszióról

1957-ben, a második világháború utáni magyar ébredés gyümölcseként indult el ez a belmissziós szolgálat. Trausch Liza alapította és vezette 1988-ig, majd ebben az évben Cselényi Lászlóra bízta, aki állandó munkatársa volt, és mindmáig a szolgálat vezetője. A belmissziós szolgálat hitalapon működik, független minden állami és társadalmi szervezet támogatásától. Kizárólag önkéntes belföldi adományokon keresztül tartja fenn Isten ezt a szolgálatot. A Magyar Belmisszió felekezeti szolgálat. Célja: egyedül a Szentírás kijelentésének útmutatása alapján, Istennel való élő kapcsolatra segíteni, és a lakóhely szerinti gyülekezetekbe való bekapcsolódásra bátorítani. Az ország minden részéből, sőt határainkon túlról is gyülekezetek tagjai keresik fel, de nemcsak presbiterek, hanem olyanok is, akik még nem tartoztak semmilyen keresztény gyülekezetbe. Istent keresők és Krisztust követni vágyók számára nyújtanak segítséget a szolgálat által szervezett csendes hetek. A 2012. január 22-27. közötti csendes hét fő témája a mindennapos igehirdetéseken: „Az Isten országa, örömhíre” volt.

S.J.

VAN MÉG SZÁMODRA IS BOCSÁNAT!

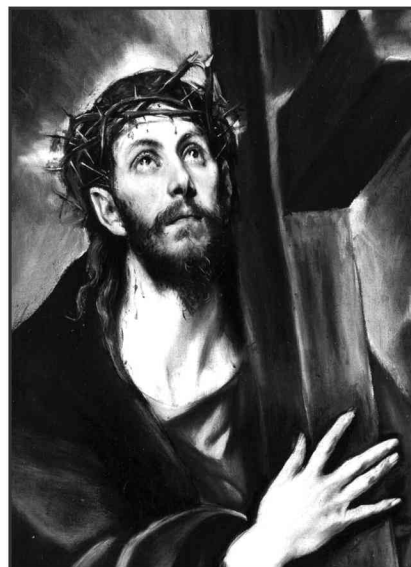
Csendes hét Biatorbágyon

Az Úr 2012 év januárjában megengedte, hogy néhány volt és jelenlegi presbitertársammal a Magyar Belmisszió biatorbágyi missziós-központjában egy csendes héten vehessek részt. Isten iránti hálával írom, hogy én is itt szembe-sültem igazán a bűneimmel, hogy ez a „jó ember” mégsem olyan jó, itt találtam rá a helyes útra, ahol újjászült engem az Isten. Megtérésem igéje: „Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménység-re...” (1Pt 1,3). Nem először voltunk így együtt, de itt mindig megtapasztaljuk, hogy milyen közel is van hozzánk az Isten. Megújít lelkiileg, megbátorít testileg, de ami ennél még fontosabb, a belé vetett hitünket még jobban megerősíti.

Csendes hét – mit is jelent valójában? Azt, hogy itt vagyunk a világ zajától távol, Torbágyon, az Iharos völgyében, ahol Isten Igéje hangzik „reggeltől-estig”. Véle ébredünk, és véle térünk nyugovóra. A szívünk megtelik hálával, hogy mi, akik ilyen kicsi porszemek vagyunk, méltónak találtunk arra, hogy őt Atyánknak szólíthassuk, hogy őt szánkkal dicsérhessük, dicsőíthessük. Csendes hét - nem mondhatnám; kívülről nézve igen, de belül, mint az állóvízbe dobott kő, mely felkavarja azt, olyan az ember lelke. Az Ige rávilágít elrejtett

bűneinkre, olyanokra is, amiket mi nem is gondoltunk annak. Elhangzott, kimondott szavak, melyek bántóak voltak a másik emberre, meglátott, de el nem végzett feladatok, elmulasztott alkalmak, és még sorolhatnám.

Mit jelentett tehát? Isten Igéje köré gyűlve, egymás hitét, bizonyágtételeit hallgatva megtapasztalni, hogy emberek élete hogyan változik, újul meg az Úr Jézusban, akik befogadták őt, mint Megváltó Krisztust. Látni és hallani, ahogy a cigány fiatal egyetemista fogyatékos fia még a hét elején haza akar menni, mert nem tud megenni cigaretta és mobiltelefon nélkül, csütörtökön pedig bizonyágot tesz, hogy neki mennyivel fontosabb az Úr Jézustól kapott kegyelem, a bűneire nyert bocsánat, ez az isteni csoda, az Úr nagy kegyelme.

Mit jelentett számomra ez a hét, milyen lelki táplálékot kaptam? Bátorítást, hogy mindig, mindenhol az ő igazságát szóljam. Tudni, hogy munkánk, amit reánk bízott nem fölösleges időpazarlás. Megállni és megkérdezni, vajon jó helyen vagyok most, ott vagyok-e, ahol ő szeret-ne engem látni? Elkötelezett katonája vagyok-e neki? Azt hiszem, hogy jó így kezdeni az évet, amikor tudom, hogy az Úr Jézus jár előttem tűz-oszlopként, és én követhetem őt, mint engedelmessé szolgálja.

Életünk legyen bizonyosság arról, amit Isten véghezvitt bennünk, mert csak így hiteles az út a Megváltó felé! Sokat és sok mindenről kellene és lehetne írni, de a legjobb az lenne, ha minél többen személyesen ismernék meg ezt a helyet, ahol személyes megváltójuk is lenne az Úr Jézus Krisztus. Ezt kívánom a pomázi-csobánkai gyülekezetnek tiszta szívből, Krisztus iránti szeretettel.

Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Benedek Ferenc

Vázlatok a csendes heti igehirdetésekből MILYEN A HŰSÉGES SZOLGÁLÓ?

A jó katona

A jó katona legyen besorozva szolgálatra! Azért munkálkodjon, hogy minden ember más legyen Isten országában, mint volt. Isten kegyelméhez eljutni csak úgy lehet, ha az ember be van sorozva. Ahhoz le kell vetni a régi ruhát, hogy Isten jó katonájává válhassunk. Isten országának ügye – szívügy. Aki Krisztusban van, új emberré lesz.

A legfőbb ellenségünk a bűn. Isten meg akar bennünket tisztítani ettől, mert az lehet csak jó katona, jó szolgáló, aki be van sorozva. Jézus nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon.

Mi az elkötelezettség?

A Jézushoz tartozás. A tiszta, becsületes, tisztességes élet. Teljes életedben légy Jézus jó viteze. Vállalni kell a szenvedést (ez a hívő élet lényege), egyben a Timótheusnak írt 2. levél üzenete. Szívügy, hogy ne elegendjünk

bele az élet dolgaiba. Ne engedj a világ dolgainak! Az Úr legyen az első helyen az életedben! A bizalom lényege, hogy Jézus Krisztus mindenre képes. Jézus ezt mondja: „Elközelgett az Isten országa, térjetek meg és higgyetek az evangéliumban! Ahol Isten országa, ott Isten az Úr.” (Mk 1,14-15).

Az Isten országa igazság, béke és a Szentlélek által való öröm. Isten a lehetőséget hirdeti, amikor arra hív: „térj meg!”. A megtérés az uralomváltás. Az Isten országa mennyi öröm – áldott, aki az Istenben bíz. Az Isten szentleleke vezérli az ember életét az úrvacsorához is. Ha valaki megvizsgálta magát, akkor éljen az Úrvacsorával, mert neki van szüksége a gyógyulásra. Mit jelent magunkat megvizsgálni? Vállod-e magad bűnösnek, ezért kárhazatra méltónak? Bánod-e bűneidet, ezért igyekszel mindent megtenni? Hiszed-e, hogy a bűnösön megkönnyörik az Úr Isten?

Sántha János

ÖKUMENIKUS IMAHÉT VOLT POMÁZON

2012. január 17-21.

Az ökumené jegyében

Sántha János igét olvas

Az ökumené asztala

Csékó Laci Kurfis Jenő bácsival

A GYÓGYÍTÓ BÖJT

A bűnbánat, mint orvosság

Írásos feljegyzések tanúsága szerint a tizenkilencedik századi Erdélyben húshagyókor a farsangi szokások keretében még rendszeresen eljátszották a húsos, zsíros ételeket képviselő „Konc király” és a böjti levesről elnevezett „Cibere vajda” között dúlő tréfás küzdelmet, amiben ilyenkor az utóbbi győzött és ezzel hamvazó szerda napján elkezdődött a Húsvétig tartó negyven napos böjt.

Az ember ugyanis hajlamos arra, hogy – ha nem a farsangi időszak hivatalossá tett formájában, hanem csupán magáról megelégedve is – lazítson összedettségén, s ezzel testiségét kényeztesse. Ezért szüksége van arra, hogy önmagát fegyelmezzé, különben óhatatlanul lecsúszik abba a helyzetbe, amit a költő úgy fogalmaz meg, hogy „Elpazaroltam mindenem, amiről számot kéne adnom”. Már az egyiptomi papok is rájöttek arra, hogy bizonyos testi betegségek

gyógyíthatók böjtöléssel, a különböző filozófiai iskolák pedig a szellem megtisztulását, az anyagi dolgok fölötti önuralmat és tisztább gondolkodást vártak a böjttől. Krisztus követőinek viszont nem csak a testi és a gondolkodásbéli jobbulásra, hanem a lélekre gyakorolt gyógyító hatásra: az Atyához való visszatérésre is szükségük van. A böjt ebben is adhat némi segítséget.

A VII. században alakult ki a mai gyakorlat, hogy a nagyböjt kezdetét az első vasárnap előtti szerdára tették, így hamvazószerdától húsvétvasárnapig ugyan negyvenhat nap telik el, de a közbeeső hat vasárnap a „feltámadás napja” ezért nem böjtös nap.

A húsvétot megelőző negyvennapos böjt a keresztények számára bűnbánati időszak, amely lehetőséget ad a lemondásra, és a hitben való elmélyülésre, hogy méltóképpen felkészülhessünk a Húsvétra: Jézus Krisztus áldozatának,

szünetelésének és feltámadásának ünnepére.

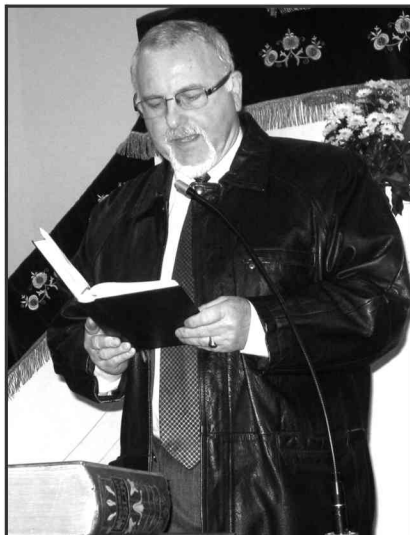
A böjt nem csupán az ételek bizonyos fajtájának megvonását jelenti, hanem a testiség fegyelmzését, mértéktelenségre szorítását és a kívánságok féken tartását. És az sem elég, hogy magamtól megvonok valamit, ha abból másnak semmi haszna. Az igazi áldozat a másokért hozott áldozat.

Van a böjtölésnek egy veszélyes módja, amit a pogányok úgy fogalmaztak meg: áldozatot adok Istennek, hogy ő is adjon nekem valamit, ami nekem kell. Az Úrtól sok mindent kérhetünk és kegyelméből sok mindent meg is kaphatunk, de tudnunk kell azt, hogy nem üzleti partnerei, hanem teremtményei vagyunk.

Az apostol így int bennünket: „A szentségtörő és vénasszonyos meséket pedig utasítsd el, inkább gyakorold magad a kegyességben, mert a test sanyargatásának kevés a haszna, a kegyesség pedig mindenre hasznos, mert megvan benne a jelen és a jövő élet ígérete.” (1Tim 4,7-8)

Takács László

Gyülekezetünk vezetősége, lelkészünk és presbitériumunk különös gondot fordít arra, hogy minden gyülekezeti tagunk, illetve a közösségünk iránt jó szándékkal érdeklődő átlátható, világos képet kapjon gyülekezeti életünk minden szegmenséről, így természetesen gazdálkodásáról is. Ennek a felfogásnak megfelelően évente többször is tájékoztatjuk testvéreinket gazdálkodásunk számszerű adatairól.

Isten akaratából annyi ingatlannal rendelkezünk, ami a zavartalan gyülekezeti élet feltételeit biztosítja, valamint annyi anyagi erőforrást igyekszünk összegyűjteni, amennyi azok üzemben- és karbantartásához elegendők, illetve gyülekezetünk, városunk és tágabb környezetünk

Gazdálkodásunkról

életébe való minél többértű és kiegyensúlyozottabb bekapcsolódását elősegíti. Ezen elvek előre bocsátásával tekintjük át előző évünk eredményeit, illetve az újév terveit.

Hogy ne vesszünk el a számokban csak a bevételi és kiadási összegekre vonatkozóan közöljük – a 2011. év tény számait és a tény/terv százalékos teljesülését,
– a 2012. év tervszámait,
– a 2012. év terv és a 2011. év tényszámainak százalékos arányát, azaz a fejlődés tervezett mértékét.

A rendszeresen templomba járók mind az egyházfenntartási járulék, mind a perselypénz befizetésekkel túlteljesítették terveinket, amely alapja volt az elmúlt év zavartalan gazdálkodásának.

A folyó évben a céladományok gyűjtése fokozott fontosságú lesz. Ahhoz hogy a 2014-ben 200 éves templomunk külső felújítását, ezzel együtt nyílászáróinak cseréjét (mely fontos mind energetikai, mind hangszigetelési okok miatt) az évfordulóig elvégeztethessük, szükséges minden anyagi erőfeszítésünk, és koncentrálsunk minden elérhető pályázási lehetőségre, mind egyházi, mind világi vonalon.

Az egyéb bevételek túlteljesítése elsősorban a temetői bevételek vártnál magasabb értéke, és az utolsó pillanatokban beérkezett külső támogatások – többek között az önkormányzati juttatás – eredményeként jelentkezett. Nagyságrendileg a jelen évre is azonos összeget tervezünk.

A kiadási oldalon a következő fő irányokra koncentrálsunk erőforrásainkat: gyermek és ifjúsági munka, missziói munka, továbbá a már említett templom külső felújítás.

Hosszabb távú terv – de már idén gondolkodnunk kell rá – egy száz férőhelyes óvoda indításának előkészítése, ezzel a város oktató-nevelő munkájába való bekapcsolódás.

Ahhoz, hogy ezeket a vitathatatlanul nemes és szükséges célokat elérhessük, koncentrálni kell mozgósítható forrásainkat, így például adónk 2 x 1 %-át.

Reméljük, hogy az ismertett célokkal gyülekezeti tagjaink azonosulni tudnak. Reméljük továbbá, hogy városunk egyre több magát reformátusnak valló lakója válik közösségünk aktív tagjává és céljaink befogadjává, támogatójává.

Mindazoknak, akik már eddig is meghozták áldozataikat aktuális feladataink megvalósítása érdekében, köszönjük fáradozásukat, adományukat.

Dr. Nagy István Péter

Megnevezés	2011 tény	2011 tény/terv %	2012 terv	2012 terv/2011 tény %
Összes bevétel	11623021	106	20315000	174,8
Összes kiadás	12523190	87	22603097	180,5

A KIRÁLY KERESÉSE

Gyerekek Karácsonya Csobánkán

Nem kis izgalommal vártuk Csobánkán a gyermekkarácsony kezdetét. Bár a gyerekek közül többen és én magam is már sokadik karácsonyra készültünk műsorral, mégis minden alkalommal átéljük ezeket feszült pillanatok: vajon úgy sikerül minden, ahogy elterveztük, nem süllünk bele a szövegbe, nem dől össze a díszlet, és egyáltalán a gyülekezet megérti-e a történetet, az üzenetet, amit elő fogunk adni?

Elsőnek Bianka lépett a „színpadra” – amilyen apró, annyira bátor: bár óvodába sem régó-

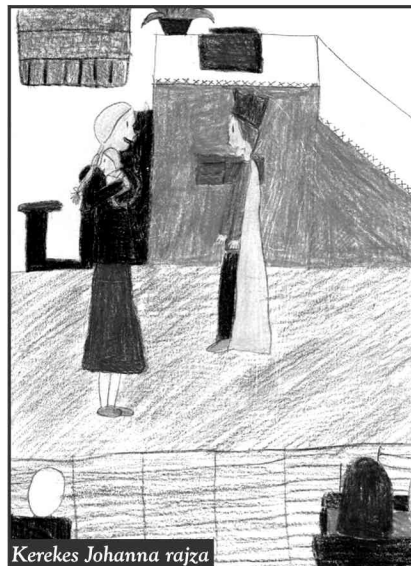
ta jár, de megtanulta és szépen elmondta a versét. Aztán a nagyobbak: Zsófi és Kristóf verset szavaltak, majd Johanna és Brigi énekeltek. Végül a fő műsorszám, „A Király keresése” című színdarab következett. Egy elképzelt történet szerint a három napkeleti bölcsek (Ákos, Máté, Johanna) egy szintén nagyon bölcs embertől (Marci) azt a feladatot kapják, hogy Ézsaiás prófécia alapján keressék meg a királyok Királyát, és köszöntsék ajándékokkal az emberiség nevében. A bölcsek Ézsaiás próféta egy-egy tekerccsel fel is kerekedtek, útkon sokféle emberrel találkoztak (Kristóf és Heni), és egy bohókás teve (Brigi) többször is ott kotnyeleskedett körülöttük. Végül mire megtalálták a Betlehemi istállóban Máriát (Zsófi) kis Jézussal a karján, anélkül, hogy tudtak volna róla, ők is részeivé lettek a próféciaának:

”És népek jönnek világosságodhoz, és királyok a néked feltámadt fényességhez. Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd meg: mindnyájan egybegyűlnek, hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, és leányaid ölben hozatnak el.” (Ézs 60,3-4)

És mi is részesei lehettünk ennek a prófécia-

nak – gyerekek és felnőttek egyaránt. Hiszen minden egyes karácsony lehetőség, hogy megkeressük, megtaláljuk, meglássuk Őt! És ha megtaláltuk, akkor már csak az a kérdés kinek tartjuk: Jézuskának vagy tényleg Királynak, Úrnak? A döntés a miénk – és Ővé a dicsőség!

Kerekes Balázs

Kerekes Johanna rajza

BEÉRETTE A GYÜMÖLCS

Interjú Für Anikóval

Két gyülekezeti tag néz egy harmadik után a templomajtóban az istentiszteletet követően: „Nézd már, éppen olyan, mint Für Anikó, a színésznő.” Mire a másik: „Annymira, hogy valójában ő is az... A színésznőt, aki májusban tűnt fel gyülekezetünkben, hitéről, az Istennel való kapcsolatáról kérdeztük.

– Sokan nem is tudták, hogy ön Pomázon él.

– Nem közügy, de már 2000-ben ideköltöttem Zuglóból.

– Ezek szerint több mint egy évtized múltán kereste a kapcsolatot a gyülekezettel.

– Hogy mi adta az utolsó lökést a templomba járáshoz, arról nem szeretnék beszélni. Nyilas Zoltán nagytiszteletű urat viszont már korábbról ismertem. 2008-ben hozattam Pomázra a Kaposzekcsón meghalt nagymamám hamvait. Úgy gondoltam, „legyen együtt a család”, ezért az itteni református temetőben kapott végső nyughelyet. Ebből az alkalomból kértem a nagytiszteletű urat, hogy mondjon imát és néhány gondolatot az új sírhely fölött. Kedves lény, kisugárzása és főként amit és ahogy mondta, azonnal megragadott.

– Korábban is volt kapcsolata valamelyik református gyülekezettel?

– Többen is megfordultam, de egy kivételével, ha szabad így fogalmaznom, egyik sem jött be.

– Melyik volt viszont az, ahová szívesen járt?

– A Gyulai Pál utcai gyülekezetbe, ahol Farkas József nagytiszteletű úr hirdette az igét. Ő

többször is hangsúlyozta, hogy Isten nem hisztérikus öregember, aki naponta ítéletet hirdet feletünk. Ellenkezőleg, ő maga a szeretet, aki szeret bennünket és mi is szeretjük őt. Örülök, hogy ezt a szellemiséget végül éppen a lakóhelyemen, Pomázon találtam meg újra.

– Ön szerint mennyire fontos a lelkész szerepe a gyülekezetben?

– Kulcsszerepe van. Különösen azért érzem így, mert engem nem elsősorban a közösség keresése hozott a gyülekezetbe – bár sok rokonszenves embert látok magam körül vasárnaponként a templomban, hanem a prédikációk tartalma.

– Egyébként vallásos családban nevelkedett?

– Igen, sőt konfirmáltam is. A nagyszüleim ismeretsége révén Balatonlellén nyaraltam, ahol Szabó Lajos nagytiszteletű úr adta rám az áldást. Voltak viszont olyan szakaszok is az életemben, amikor egyetlen gyülekezettel sem tartottam szoros kapcsolatot.

– A konfirmált fiatalok ma sem mondhatóak

fotó: Gordon Eszter

„Kérem, hogy velem együtt Ön is támogassa a Magyarországi Református Egyház szolgálatát adója 1 %-ának felajánlásával.”

Für Anikó

Technikai
szám:

0066

aktív templomba járóknak.

– Emiatt nem szabad kétségbe esni. Az egyik híres író, akinek a neve most nem jut eszembe, mondta: „Amikor 5 éves voltam, azt hittem, hogy az apám mindent tud. Amikor 15 éves lettem, azt gondoltam, hogy semmit sem tud. 25 éves koromra jöttem rá, hogy mégiscsak tud valamit”. A hittel teli vallásos nevelés gyümölcsei előbb vagy utóbb beérnek, mint ahogy ez nálam is történt.

Hardi Péter

A január végi presbiteri csendes hétvégével kezdődött. Tiszteletes úr szolgált keresett, aki szívesen szolgálna a februári első, csobánkai bibliaórán. Jelentkeztem. A bibliaórai beszélgetést egy angol orvos, misszionárius John White: A jó vezető. Nehémiás példája című könyve második fejezetében leírt gondolatai vezették, ami Nehémiás könyve 1. fejezetére épült.

White gondolatai segítik a bizonyosátevőt, jelen esetben engem, hogy megvallhassam, ki is szerintem a jó vezető. Mit is jelent nekem Nehémiás példája, aki most már nekem is vezetői példaképem.

Ki is volt ez a Krisztus születése előtt majdnem ötszáz éve élt ember, akit Nehémiásnak hívtak, akinek neve magyarra fordítva azt jelenti: Isten megvizsgálta?

Az akkori világ leghatalmasabb uralkodójának, a perzsa nagykirály pohárnoka, bizalmi embere volt. Sikeres, gazdag, tekintélyes. Aki mindezek ellenére nem felejtette el, hogy izraelita, egy leigázott nép fia, aki, ahogyan White írja: „... tudta mit jelent kisebbségben élni...”.

Történetének kezdetén Nehémiás még csak tanulja a vezetést, még nem látjuk, hogy ő lesz, aki újjáépíti Jeruzsálemet.

Mit tanult meg Nehémiás? Mit tanulhatunk meg mi is az ő példájából? Miben lehet példaképünk?

„A vezető és az imádság”

Isten személyre szóló üzenete egy bibliaórai szolgálaton keresztül

Nehémiás, megtanulta a leghitelesebb, legtürelmesebb tanítómestertől, magától az Úrtól, milyen a jó vezető.

A jó vezető is ember, mint mindenki más. Ember, aki együtt érez népével, aki felindul nápe szomorú sorsán. Aki White szavaival „...egész lényét beleadta naplójába...”, a nevét

viselő bibliai könyv első nyolc fejezetébe. Aki nek szintén White-ot idézve „...szinte érezni lehet szívverését, ujjai remegését.” Akinek hite, Isten központú hite van. Ennek a hitnek forrása Isten ismerete. Nehémiás nem tud mindent Istentől, de azt tudja, ahogy mi is tudjuk, hogy Isten, az aki megvizsgálta és Ő az, aki megsegít. Ember, akiben megvolt a közösség iránti felelősség érzése. Újra John White gondolatait tolmácsolva: „Nehémiás úgy vallja meg mások bűneit, mintha azok sajátjai lennének...” és „...úgy azonosul népével, hogy védőügyvédje lehessen.”

Ez az, amit megtanult Nehémiás. Ez az, amit megtanulhatunk példájából mi szolgálók, mindannyian mai reformátusok.

Hálát adhatunk Istennek, aki példaképpel adta Nehémiást, Sámuel, Mózes vagy épp Pál apostolt. Isten adott nekünk ezeknél a nagy vezetőknél is nagyobb példaképet, Jézus Krisztust. Azért, hogy Ő legyen a mi védőügyvédünk a Mennyei Atyánál.

Osváth Zsolt

Sebestényné Jáger Orsolya

Sátoraljaújhelyen született. Először a zempléni hegyek vadregényes tájain, majd Balatonfűzfőn nevelkedett. Amikor édesanyja főkéntként Nagyatádra került, a család Somogyba költözött, végül itt, egy somogyi kis falucskában telepedtek le. A gimnázium után Budapesten folytatta tanulmányait, a Károli Gáspár Hittudományi Egyetemen, később az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Főiskolai Karán, francia-pedagógia szakon. Budakalászon él családjával. Férje, Sebestény Tamás építész. Három gyermekük van, Zsófi, Tomika és a legifjabb, Mártonka. A Szentendrei Református Gimnáziumban hittant és francia nyelvet tanít, gyülekezetünkben is rendszeresen végez igazgatót.

SZAVAIID IGAZA
(Jn 6,68)

Még tanulgom egyre szavaid igazát, lábaid nyomát keresve a porban.
Ha fölém borultak téli éjszakák, elrejtett kincsedért földig hajoltam.

Platánok csöndjét hoztam magammal.
Vércsék vijjogását - virasztott éjket,
ha ágyamra ült, mozdulatlan arccal, hogy meg ne mocsanjak - az emlékezet.

Csak bárkád öleiben nyugszom el.
Tavad tükrében, hol álmodnak a fák.
S míg Benned kikötte partot nem érek -
Még tanulgom egyre szavaid igazát.

ÚRVACSORA

Nagyapám emlékére, aki szőlősgazda volt

A megrészegült felhőkön áttört
a fény, rézsút, mint nyári alkonyokon,
a e roppant égi kehelyből szürcsöltük időnk,
azon a rég volt vasárnapon.

Borizú csendben koppantak lépteink
a pincében, hol lépcsőkön lefele
botorkáltunk a falat simítván,
mint ősi titkoknak megannyi mestere.

S pince mélyen áldott csönd súlya hullt
döngölt padlóba sulykolva ó napot,
midőn Nagyapám szent mozdulatát
a múlt perc örökre beitta ott.

Mint a rejtett múlt szent tudását,
úgy vette kezébe a lopótököt,
egy kortyot nekünk is csurgatván,
kis gyermekként ámulva lestük őt.

Lám, semmi íz nem adja vissza már
borának fanyar, füstös aranyát,
mely a pince félhomályán ragyogott,
mint tűzben ragyog fel a zsarát,

mert nincs oly íz és nem is lesz soha
csak az övé, ki rég a földben álmodik,
de égi vacsorán kortyolja az Úr
borának örök varázslatait.

Már másé a kert. Többé nem láthatom.
Évtizedek nyarába sülyednek holt napok,
a fény azóta idegen felhőkön át
zúdul rám és ő már nincsen ott...

Gyermekszemmel keresem azóta is,
hogy megsimítsam még egyszer kezét -
a dolgosat, a drágát, mellyel borát
töltötte ki - és poharunkba a fényt.

A MAGVETŐ (Mt 13)

Karját kitarva áll -
magánya mindenek felett.
Nézd ősi mozdulatát:
benne beteljesedett.

Sorra kerülünk mind:
hullnak az aranyló magok,
mint múltunk hajnalán
csorogtak alá csillagok.

Most földbe hull a mag,
gyökerét nyújtja, keresgél.
Ha sziklára hull: halott
Ha jó a föld: továbbél.

Álmodik álmodón a nyár
álmodik időt, sárga csöndekét,
búzatáblákról álmodik -
még nem sejtí a telet.

Bár fára szegeztek - dacol,
karjait végtelenre tárja.
Csak Általa él tovább a mag
virágról virágra.

RÉGI HISTÓRIÁK

Mares Móric naplójából

Mares Móric pomázi kisfiú 1841/42 telén naplót írt Rádon, a „családi nevelőintézetben”. Az „intézet” Móric nővére otthonának egy szobája volt, ahol az unokatestvérek együtt tanultak Lukács Pál nevelő irányítása mellett. A napló az intézeti mindennapokról szól: a tanultak rövid összefoglalásáról a pajtásokkal való civódásokon és versengésen át a régiék számára elengedhetetlen időjárásig. De sok szó esik benne olvasmányélményekről, a napi sajtó híreiről, a kor országos eseményeiről, vagy történelmünk nagy alakjairól. Mindez olyan kordokumentum-má sűrűsödik össze, melynek különös bája, hogy egy tizenegy éves kamaszodó fiúcska lekén szűrődött át. Milyenek is voltak ennek a pomázi kisfiúnak napjai, ott a rádi „intézetben”? Két részlet a naplóból:

„TÉLELŐ 6 ka (1841. december 6-a)

Tegnap hallánk gyöngy újságot

Hogy tisztelik meg Deákat

Pesten a nemzet ifjai

A' hon remény virágai!!

Délelőtt a' fejedelem iránti kötelességekről tanulánk. S eszerint tudjuk: hogy csak az az igazi honpolgára, ki hazáját a' fejedelemmel össze olvasztva forrón szereti 's hűn tiszteli és ha a' szükség kívánandja, életét is kész érette feláldozni. Szülőink iránti szent érzelmeink kifejezésében gyakoroltatánk. Délután magyar 's német gyakorlat mellett, a' világ történetéből mulatságos kérdeztetések történtek. Amerikai fogoly féle igen szép madarakról hallánk, és azok szemléletében gyönyörködünk is. Estve kiki nála lévő szép könyvből olvasgatott: és eseteli után bácsinak elbeszélé. Előbb furcsa testi mozgást tévén, aztán bácsi Páris nevezetéseiről olvasott előtünk. Egy nem igen szép kis tréfa után végre le fekvénk. E nap az a' furcsa történt:

hogy a' reggeli egyik puffancsban krajcár találtatott.”

„TÉLELŐ 7 ke (1841. december 7-e)

Hazám 's királyomért

Mint magyar úgy halok

Vég órámban is azt mondom

Magyar vagyok!!!

Délelőtt mindjárt napló írás után, szüleink iránti szent kötelességünkben gyakorlók magunkat; vagy hogyan inánk mi levelet jó szüleinknek. Későbbben megtanultuk délutáni leckénket. Délután a' világ történetéből kérdeztetének hogy mi mikor történt. Megtanulván leckénket, már nem esett az eső tehát kimenénk játszani, de én Józival csunyan viselém magamat, tehát bácsit megsomorítánk. Estve új test gyakorlatot tevének és bácsi Londonrul europa legnagyobb városáról olvasva.”

Közreadta: Könczöl Dánielné

Ádány Lajos szoborkertje

Az egyik legcsodálatosabb isteni adomány a nagyravágyás nélküli tehetség. Amikor a talentum úgy női túl az átlagot, hogy minden erejével az ég felé tör, és közben nem gondol a saját kiválóságára, nem vár dicsőséget, hasznot, hanem a maga Istentől kapott alkotóerejét akarja fényként szerteszórni, és bevilágítani Napként az egész emberiség égét. Hogy minden ember részese lehessen az adománynak. Ádány Lajos ilyen tehetség. A föld porából fogant, az ősök szelleméből született az a nagy szív, mely dobban a fában, mely alakot vált keze munkája által. „Csak a fölösleget kell lefaragni róla” – mondja. Ahogy egyre hullanak a forgácsok, úgy szabadul meg az anyag önmagától, a „fölösleg-

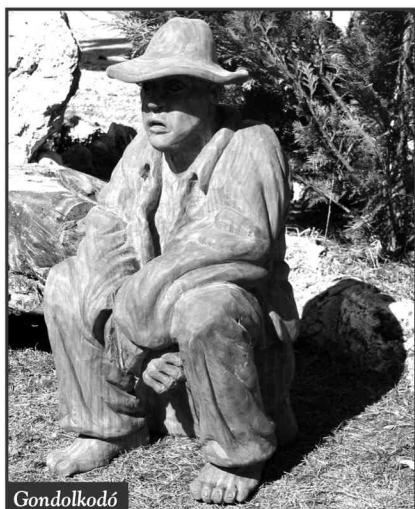
től”. A fa kilép tuskó voltából, és átlényegül. A szobrász képzelete a fában testet ölt, és néhány óra, néhány nap vagy hét alatt elveszti mulandóságát, és megszentelődik Belép a szakrális világba. A műben alakot ölt a szeretet, a harmónia, a kedvesség, a hűség, a szépség, az érény, és minden, amiért érdemes élni. Ádány Lajos szobrai segítenek az embernek ezeken a kies tájakon megpihenni, megbékítik a lelkeket, megtisztítják a szíveket.

P.A.

(Ádány Lajos református testvérünk fából készített szobrai megtekinthetők ezen a honlapon: <http://www.kai-x.hu/szobor.html>)

Vadkacsafogás

Gondolkodó

Jónás a cet gyomrában

Hazafelé

Emberhalász

Öreg betyár és a felesége

„ZENDÜLJ LELKEM ÉNEKSZÓVAL”

Zenés áhítat a pomázi református templomban

2012. január 28-án tartottuk jótékonyági hangversenyünket templomunkban. Minden évben más-más célra gyűjtünk ezen alkalom kapcsán, idén a diakónia (szereletszolgálat) volt a támogatni kívánt cél. A nagytiszteletű úr áhítata után gyülekezetünk énekkara, a Psalmus Énekkar előadásában elhangzott Cezár Frank „Panis Angelicus” című műve, Fűr Éva közreműködött szólistaként, Dudits Zsuzsanna orgonált.

A jótékonyági hangversenyeket minden évben megtisztelti jelenlétével a pomázi Szent Cecília Énekkar, Silacher Miklós karnagy úr vezetésével. Ezúttal J. S. Bach és magyar szerzők műveit adták elő.

Első alkalommal szolgált közöttünk az Alberchtovics Miklósné vezette Óvónők Eszterlanc Kórusa.

A műsort hangszeres művek előadása és versmondás színesítette. Köszönetet mondunk Fűr Évának, Cseri Annának, Rátki Gergelynek, Takács Lászlónak, Dudits Zsuzsannának, Demeter Miklósnak, Alberchtovicsné Szilvinek, Silacher Miklósnak, Blaskóné Tímár Eszternek és a kórusoknak, hogy részt vettek ezen alkalmon. Mindenkinek hálásan köszönjük az adományát, Isten áldását kérjük a diakóniai céljainkat támogatóknak.

Bíró Krisztina

Cseri Anna

Szent Cecília Kórus

A jótékonyági hangversenyből összesen 134.720.-Ft folyt be, az alkalommal kapcsolatban diakóniai céljaink támogatására pedig további 106.000.-Ft adomány érkezett. Hálásan köszönjük a testvérek adományait, Isten áldása legyen életükön.

Kérjük, ha valaki a környezetében vagy ismeretségi körében tud olyan csa-ládról, aki támogatásra szorul, jelezze felénk, hogy segítségünket a lehető leg-rövidebb időn belül felajánlhatjuk ré-szükre.

Kérjük azokat a családokat, akik akár a

téli időjárással (tüzelő, téli ruha, cipő stb.), akár az élelmiszer beszerzés-sel kapcsolatban gondokkal küzdenek, keressenek bennünket, lehetőségeinken belül szeretettel ajánljuk segítségünket gondjaik enyhítésében.

„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.” (Jak 1,17)

Dudits Zsuzsanna

Rátki Gergely

Gyülekezetünk Psalmus Kórusa a záróéneket együtt énekelte a többi kórusal

GYERMEKDÉLUTÁN A KIE-HÁZBAN

2012. február 5.

A PSALMUS KÓRUS SZOLGÁLATA A KATOLIKUS TEMPLOMBAN

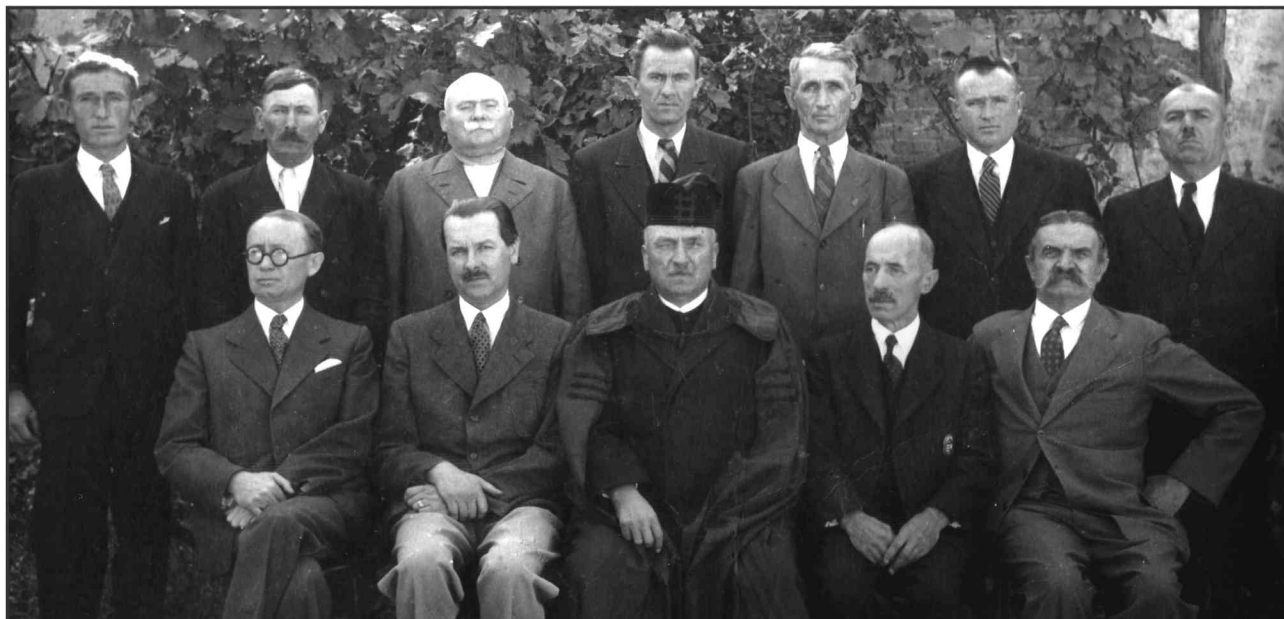
2012. február 12.

ANNO

A gyülekezetünk presbitériuma

(1930-as évek vége, 40-es évek eleje)

Álló sor (balról jobbra):Konta József, Verebes László, Verebes György, ismeretlen, ismeretlen, Zólyomi Gábor, ismeretlen
Ülő sor (balról jobbra): Arany János, Teleki József, Paczolay Péter lelkipásztor, Keményfy István, Erdélyi Károly

Várjuk azok jelentkezését, akik a képen látható, számunkra ismeretlen személyeket felismerik, kérjük, jelezzék nekünk. Szeretettel várjuk továbbá azok megkeresését is, akiknek birtokában a gyülekezetünkkel, templomunkkal kapcsolatos régi fotók, képeslapok vannak, vagy a templomunkban megáldott házasságkötésükről, keresztelőjükről, konfirmációjukról régi fényképek maradtak fenn, és azokat szívesen megosztanák református testvéreikkel, kérjük, küldjék meg részünkre, hogy lapunkban közölhessük.

„Mert mindaz, a mi az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, a mely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5,4)

MIBEN HIGGYÜNK ?

A minden hét szerdai napján, este 7 órakor kezdődő „BIBLIAI ALAPOK” című sorozaton az igei bizonyásgátételek és a tiszteletes úr rövid előadása után a résztvevők kisebb csoportokban folytatnak beszélgetést az éppen aktuális témáról. Ezekon a beszélgetéseken lényegében bárki bármilyen hitbéli dologról elmondhatja véleményét, vagy kérdést tehet fel a többiekhez, sokszor eltérve a megadott témától is. Ilyenkor alkalom nyílik arra is, hogy a megszólaló először kicsit bátortalanul, majd a beszélgetések oldottabb szakaszában egyre felszabadultabban beszéljen – a kételyeiről. Azokról a kételyeiről, melyek – úgy érzi – elválasztják őt az „igazi” vallásos emberektől. Sokszor ki is mondja: szégyelli magát, hogy ilyen kérdéseket vet fel, de szándéka és célja a megértés, az Igazság megismerése. Mintha a körülötte lévők mindegyike tudná a választ, csak ő nem.

Pedig kik azok az „igazi” vallásos emberek? Beleláthatunk-e bárki szívének rejtett kamrájába, mikor volt ott utójára takarítva? Hiszen ezeket a kérdéseket mindannyian feltesszük magunknak, és azokra mindannyian keressük a válaszokat. Vagy nem is keressük. A Szentírásból, mint a svédasztalról, kiválogatjuk, ami tet-

szik nekünk, ami ízlésünknek megfelel, és arra azt mondjuk, hogy ez az én táplálékom, ez az én hitem. De vajon miért is merülnek fel ezek a kétségek a hitünkkel kapcsolatban, miért is válik a kételkedés hitünk szerves részévé, amivel együtt élünk? A válasz egyértelmű: mert azt tanultuk, azt sulykolták belénk, hogy a tudás és a tapasztalat erősebb a hitnél. Pedig éppen fordítva van.

Mindannyian, akik a gyülekezetbe, vagy ezekre az alkalmakra járunk, azt gondoljuk magunkról, hogy vallásos, igaz emberek vagyunk, és vallásunk alapja nemcsak ösztön és érzés, hanem értés és akarás is, ezért érteni akarjuk az Ige tanításait, azonban sokszor önmagunk korlátaiba ütközünk. Tudatunk, mely a megszerzett „reális” tudás alapján a racionális gondolkodást előbbre sorolja az ideállissal szemben, lelkiünket a testünk rabjává teszi. Érezzük ugyan, hogy a látszatnál sokkal fontosabb a lényeg ismerete, a földi valóságnál az örök igazság, mégsem találjuk meg Istent a világképünkben, mert folyton önmagunk körül forgunk, mint a középpontját elvesztett, farkába harapó kígyó. A tiszteletes úr a teremtésről és a bűnbeesésről szóló előadásában hivatkozott Karl Barth teológus egyik mondatára, amely körülbelül így szolt: „nem az ér-

dekel, hogy hogyan tudott beszélni a kígyó, hanem az, hogy mit mondott”. Csak akkor érthetjük meg tehát a kígyó szavát, ha elfogadjuk a Szentírás kijelentését: a kígyó beszélt.

Nem nehéz felfedezni magunkon, hogy áldozatait vagyunk annak az évszázadok óta tartó „felvilágosult” tudatipari befolyásnak, a magát modernnek, haladóknak, sőt humanusnak meghatározó libertinus uralomnak, mely a tudományon, a művészetben és a filozófián, ma pedig legfőképpen a médián keresztül Isten létezését, igéjének igazságát, sőt a létezéshez való jogát is kétségbe vonja. Szerinte az anyagi világban létező ember középpontba helyezésétől fel kell őt szabadítani az Istennek való alávetettségéből. A „humanista” ugyanis felszabadítja az elnyomottakat, így az Isten uralma alatt álló embert is. („Legyen meg az Én akaratom!”) Az értelem és szabadság jelszavával Isten kiiktatásra került az otthonokból, az iskolákból, a kultúrából, a munkából, általában minden gyakorlati és szellemi tevékenységéből, sőt magából az emberi szellemből is, a kételyek pedig hivatalos rangra emelkedtek egyes vallási közösségekben, így nem csoda, hogy a hit is árucikké vált.

Mert a jelszavak és a hamis tudás mögött az új isten, a pénz az igazi rendező elv, a haszon a minden viszonylatban érvényesülő hatalmi tényező. Az új uralomban a bűnbeesett ember megszokta a bűnt, már nem kér és nem vár bűnbocsánatot. Tömegben érzi jól magát, nem Egyházban. A közösségekben élés felelősséggel jár, ezért a tömegember az Istenben való közösséget Istennel együtt utasítja el. Képtelen a mások iránti szeretetre, nem hoz áldozatot, nem tudja, mi az

Baba-mama kör a pomázi Gyülekezeti Házban

A Baba-mama Kör 2009 őszén alakult, a kisgyermekükkel otthon lévő kismamák kezdeményezésére.

Malmosné Marosvári Éva és Czákne Varga Ildikó egymást váltva látják el a Kör házigazdájának szerepét.

Kéthetente hétfőnként a Gyülekezeti Házban gyűlünk össze. Igét vagy verset olvasunk, rövid imádságos perccel tartunk, a kicsik tízóraiznak, a mamák megosztják egymással tapasztalataikat, amíg a gyerekek körülöttünk játszanak.

Persze közben nem hiányozhatnak a gondozási vagy nevelési kérdések sem, amire igyekszünk mindig válaszolni, bár ez néha nagy kihívás, mert annyiféle kisebb-nagyobb, esetleg megmosolyogtató probléma merülhet fel.

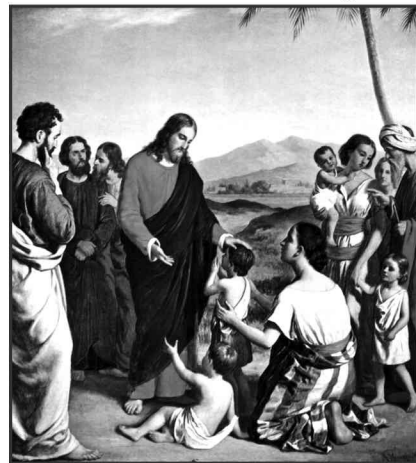
Igyekszünk ünnepeink előtt ahhoz illő kreatív apróságokat készíteni, egyelőre csak mi anyukák vágunk és ragasztunk túlaradó lelkesedéssel. De cseperedő kicsinyeink már be-besegítének.

Természetesen nem hiányozhatnak a mocorgós, tornás kis énekek sem, mert persze csemetéink örökmozgóak.

Eddig húsz család látogatott el hozzánk, rendszeresen, vagy alkalmi látogatóként. Tavasz-nyári délelőttökön megessük, hogy huszonkét mama és baba gyűlik össze azért, hogy élvezzék egymás társaságát és az Úr közelségét.

Helyünk van bőven, minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk.

Czákne Varga Ildikó

A „Bibliái alapok” sorozat alkalmai

- 2012. január 11. I. Bevezetés
- 2012. január 18. II. Kicsoda az ember?
- 2012. január 25. III. Mi a bűn?
- 2012. február 1. IV. Kicsoda Jézus Krisztus?
- 2012. február 8. V. Kegyelem.
- 2012. február 15. VI. Öszösvetség
- 2012. február 29. VII. Újszövetség
- 2012. március 11. VIII. Menny és pokol.
- 2012. március 18. IX. Kicsoda a Sátán?
- 2012. március 25. X. Az utolsó idők.

Várunk szeretettel!

ünnepe. Nincsenek kérdései, sem kételyei, és ebben megingathatatlan. Racionális. Jelszava: higgy önmagadban! Könnyű prédája ő a gonoszoknak.

És itt vagyunk mi, istenkeresők, az új uralomból szabadulni vágyó emberek. Akik sejteni kezdjük: ahogyan az emberi test középpontja a szív, az életerő forrása, a szeretet lakása, úgy az egyetemes lét centruma Isten, tőle indul ki minden, és hozzá tér vissza minden. A mindenség középpontja. Kezdjük felismerni, de még nem látunk tisztán a homályban. Ki a mi szabadtónk? Tétovák vagyunk, nem tudjuk eldönteni, hova álljunk, kiben higgyünk? Önmagunkban, akiben bizonytalanok vagyunk, vagy bízunk életünket a Teremtő Istenre, akitől az életet kaptuk, aki viszont nem biztos, hogy Szentháromság? Kérdéseink vannak, mert kételkedünk. Isten titok előttünk. Pedig (Hamvas Bélával szólva) nem Isten léte a rejtély, hanem az, hogy

van valami Istenen kívül. De nem vagyunk képesek kilépni saját énközpontunkból, racionális értelmünk az anyagi világ magyarázatait és bizonyítékait követeli. Rólunk szól az Ige: "látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek" (Mt 13,13).

Fontos az Ige megértése, hiszen Jézus azt tanítja: „Ha valaki hallja az igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljő a gonosz és elkapja azt, a mi annak szívébe vettett vala” (Mt 13,19). De nincs megértés megterés nélkül. A megértés hitből fakad. Erről beszél Pál apostol: „Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható” (Zsid 11,3). Ha tehát nem ürtjük ki szívünk titkos kamrájából az összes poros lomot, ami meggátol bennünket az Ige megértésében, az önszeretetet, önzést, képmutatást, önáltatást, félelmet, gyávaságot és minden hamis-

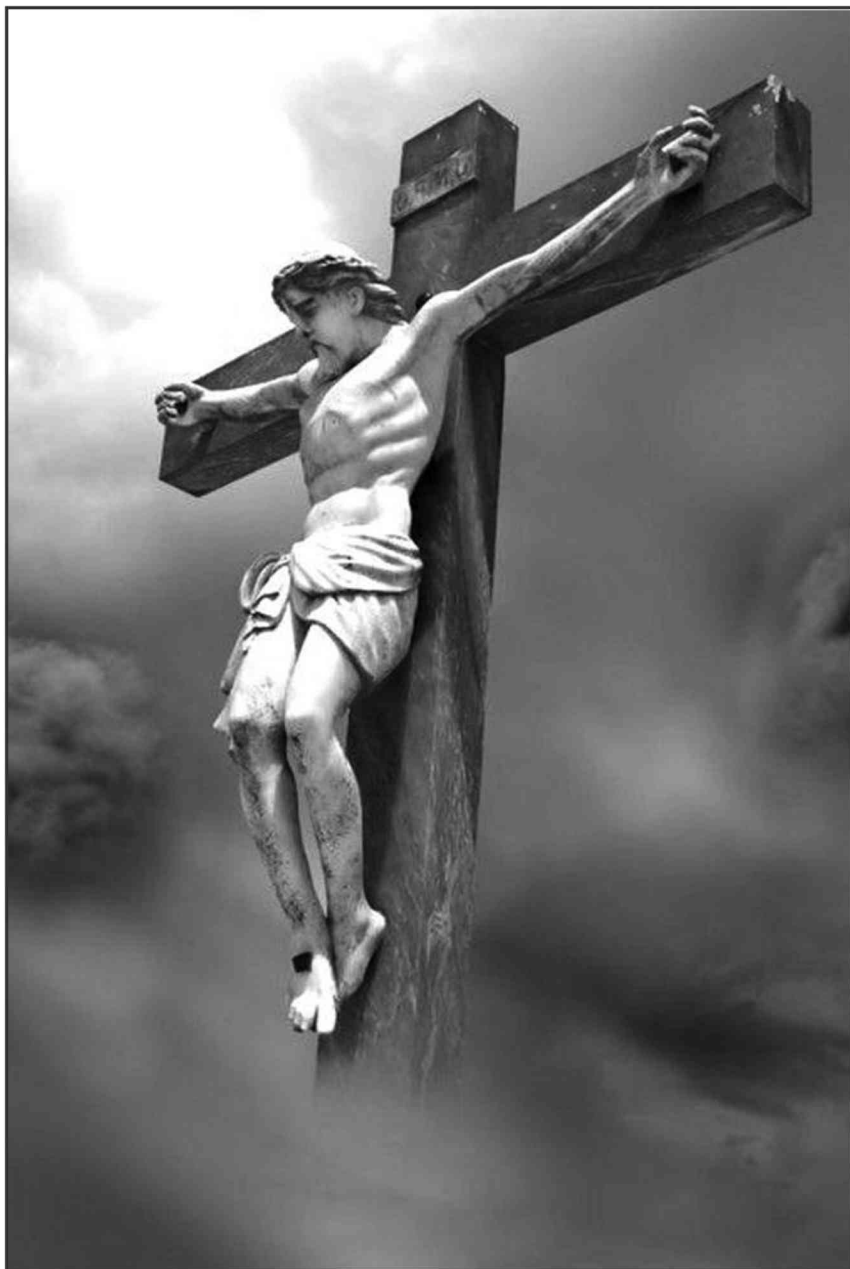
ságot, beleértve a világi bölcsességek táplálta illúziókat is, és nem készítünk helyet benne Krisztusnak, nem sarjad belőlünk se százsoros, se hatvansoros, se harmincsoros termés. Olyanok leszünk, mint az út szélére esett magok, melyeket az égi madarak felcsipegetnek. Olyan ez, mintha megennék a vetőmagot. Saját gondolataink megesszik a hitünket.

Be kell tehát látnunk, hogy még nem találunk rá arra a bizonyos keskeny útra, amelyre lépni szeretnénk. Isten akaratát kellene keresnünk, és Őt kérdezni, ha érteni vágyunk. Isten legyen a tudományunk, Isten szavára hallgassunk! A szívünk kövesse hangját, ne a szellemünk! Meg kell találnunk az igazi valóságot, Isten igazságát. Teljes megfordulásra van szükség, vissza kell találnunk hozzá. A világot vissza kell emelnünk eredeti helyére, az abszolút és örök Rendbe. Rá kell eszmélnünk, hogy az ember örök életre hívatott, de előtte meg is ítélték. Az élet értelme nem merülhet ki az Isten nélküli élet szeretetében. Ahogy a zsoldáríró mondja: „a Te kegyelmed jobb az életnél” (Zsolt 63,4). Az Isten a szeretet, az ő jósága minden értelmet felülhalad.

Isten országa a lelki szegényeké, a hitükben szabad embereké. Ők azok, akik nem kételkednek, mert szabadok. Csak az az ember igazán szabad, akit a hite felszabadított. Akik kiléptek önmagukból, és egészen átadták életüket Istennek. („Legyen meg a te akaratod!”) Akik a megváltást nem a maguk hasznára élik, hanem vállukra veszik a keresztet. Akiknek nem elég a hit sem, mert tudják, több kell. Mert ha nincs meg bennünk a hűség, a hitünk is csak önmagunk körül forog. A hitnek lehet gyülekezete, de kősziklára hitből csak olyan egyház építhető, melynek kötőanyaga a hűség. Az Istenhez, az Istenben való hűség. „Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; e földön lakozzál és hűséggel élj.” Zsolt. 37,3.

A mi református közösségünk, és általa ez a lap is, ezt az üzenetet hordozza: „Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját” (Jel 2,10). Segít a hit igazságára találni, de nem akar felsőbbrendű lenni. Megfordulásra és a világoságra hív, vissza az isteni világrendbe, de nem célja az „ideológiai” meggyőzés. Nem az emberektől akar elidegeníteni, hanem az Istenhez közelebb vinni, Isten szavát meghallani. Az Igét kívánja hirdetni, és a bűnök bocsánatát, de nem akar a bűn fölött itélkezni, a bűnösök fölött igazságot szolgáltatni. Tudjuk ugyanis, hogy az Igazságot nem lehet szolgáltatni, csak szolgálni.

Dr. Puskás Attila

NÁLUNK KERESZTELTÉK

Gelu Zsófi Isten népéhez tartozik

NAPLÓ

Alkalmaink voltak:

- 2011. december 30. - Ifiseink és kátésaink kirándulása.
- 2012. január 8. - Az új presbiteriek fogadalmótetele Csobánkán és Pomázon.
- 2012. január 13-15. - Presbiteri hétvége Albertirsán.
- 2012. január 17-21. - Ökumenikus imahét (január 17: Szerb templom; január 18: Római Katolikus templom; január 19: Református templom; január 20: Karitás ház Szent Miklós kápolna; január 19: Református templom.)
- 2012. január 23-28. - Csendeshét Biatorbágyon
- 2012. január 28. - Jótékonyági hangverseny a Református templomban.
- 2012. február 4. - Ifjúsági és gyermek múzeum-látogatás az Országos Műszaki Múzeum Elektrotechnikai Múzeumába.
- 2012. február 5. - Gyermekdelután.
- 2012. február 12. - Presbiteri gyűlés; Psalmus kórusunk szolgálata a pomázi római katolikus templomban.
- 2012. február 19. - Pap Lászlóné ny. lelkipásztor szolgálata
- 2012. február 20-24. - Böjti evangelizációs hét Balássy András lelkipásztor szolgálataival.
- 2012. február 26. - Csendes délután.

Tervezett alkalmaink:

- 2012. március 4. - Gyermekdelután
- 2012. március 5-9. - Egyházmegyei presbiteri csendeshét Mátraházán (program: HISSZÜK ÉS VALLJUK).
- 2012. március 12-16. - Egyházmegyei gyülekezeti munkás csendeshét Mátraházán (program: HISSZÜK ÉS VALLJUK).
- 2012. március 11. - Viktorné Erdős Eszter a ráckeresztúri Református Drogrehabilitációs Otthon lelkipásztorának szolgálata; presbiteri gyűlés.
- 2012. március 25. - Psalmus kórusunk szolgálata a leányfalui református szeretetotthonban.
- 2012. március 31. - Gyermekkirándulás.

Keresztelő:

- 2012. január 08. - Gelu Zsófia

Halálozás, temetések:

- 2011. december 28-án elhunyt Dudás Bertalan, temetése 2012. január 6-án volt a pomázi református temetőben.
- 2012. január 2-án elhunyt Oláh Gyuláné sz. Benkő Zsuzsanna (†66), temetése 2012. január 12-én volt a csobánkai temetőben.
- 2012. január 10-én elhunyt Tamás Istvánné (†77), temetése a mátészalkai temetőben volt.
- 2012. január 11-én elhunyt Kalmár Imre (†88), temetése 2012. január 28-án volt a pomázi református temetőben.

Gyülekezetünk rendszeres alkalmai

Hétfő:

- 9,30 baba-mama kör Pomázon (hónap első és harmadik hétfőjén)
- 17,00 imaóra (páratlan heteken) Pomázon
- 18,00 énekkari próba Pomázon

Kedd:

- 18,00 kékkereszt alkalom Pomázon
- 18,00 biblióra Csobánkán

Szerda:

- 18,00 biblióra Pomázon

Csütörtök:

- 18,00 imaóra (páratlan heteken) Csobánkán

Péntek:

- 19,00 ifjúsági biblióra Pomázon

Vasárnap:

- 9,00 istentisztelet Csobánkán az imaházban
- 9,00 gyermek istentisztelet Csobánkán az imaházban
- 10,30 istentisztelet Pomázon a templomban
- 10,30 gyermek istentisztelet Pomázon a gyülekezeti házban

2 x 1 %

Kérjük, hogy adója első 1%-ával támogassa Ön is a Magyarországi Református Egyház értéktartó társadalmi szolgálatát!

Technikai szám: 0066

„Az egyszázalékos felajánlások az egyház működtetésének az alapját képezik. Ahhoz, hogy az egyház fenn tudjon tartani iskolákat, szociális és kulturális intézményeket szükségesek az egyszázalékos felajánlások. Lényegében ezek az összegek a református egyházon belüli intézményrendszer háttér munkáját, az egyházi működési kereteket biztosítják” (Lőrincz Szabolcs, a Zsinati Hivatal gazdasági osztályvezetője).

Bővebb információ: <http://www.reformatus.hu/egyszazalek/>

Az adóbevallásunk során lehetőségünk van az adónk további 1 %-áról is rendelkezni. Társegyházközségünk megsegítésére is köszönettel fogadjuk az adó 1 %-át, amit a gyülekezetünk teljes körű hitéletének, istentiszteletének otthont adó templom védelmére, a közösségi életnek teret biztosító intézményeink fejlesztése fordítunk. **KÖSZÖNJÜK.**

Pomázi Református Gyülekezetért Alapítvány

Adószám: 18693829-2-13

Kérjük, hogy alapítványunkat adományaival is támogassa.

Az alapítvány számlaszáma:

Pilisvörösvár és Vidéke Takarékszövetkezet Pomázi Fiókjá
65700055-10140114

Kérjük a kedves testvéreket, írják meg lapunkkal, illetve a lapunkban megjelent írásokkal kapcsolatos véleményüket, legyen az támogató vagy éppen kritikus hangvételű. Várjuk hozzászólásait, javaslatait, akár a lapunkkal, akár a gyülekezetünkkel kapcsolatban.

Erősítsük együtt gyülekezeti életünket és Istenbe vetett hitünket.

ÁLDÁS, BÉKESSÉG! A Pomáz-Csobánkai Református Társegyházközség lapja

Cím: 2013 Pomáz, Hősök tere 1. * Telefon: 06-26-325-297

E-mail cím: pomaz-csobanka@reformatus.hu

Honlapcím:

<http://www.parokia.hu/lap/pomaz-csobankai-reformatus-tarseghazkozseg>

Gyülekezetünk számlaszámai:

Pomáz: 10918001-00000034-47170002

Csobánka: 10918001-00000034-47170019

Felelős kiadó: Nyilas Zoltán lelkipásztor (e-mail: znyilas@freemail.hu)

Szerkesztőbizottság: Nyilas Zoltán, Hardi Péter, Mazaray Sándor, Görbe Ferenc, Dr. Puskás Attila

Szerkesztő: Dr. Puskás Attila (e-mail: dr.puskas.attila@t-online.hu)

Megjelenik kéthavonta 400 példányban, ingyenes terjesztésben